

ἔγιναν δὲ καὶ διάφοροι πλατεῖαι τετράγωνοι, αἵτινες, ὡς ἡ ἡδὴ περιγραφείσα, ἔχουν ἐκάστη δεξαμενὴν εἰς τὸ μέσον περικυκλωμένην ἀπὸ καταφύτους περιπάτους. Προσέτι ἐσχηματίσθη μόλος, ἀπὸ δύο ἕως τρία μίλια τὸ μήκος, ἐπὶ τῆς ὁχθῆς τοῦ ποταμοῦ κατὰ τὴν πόλιν ἐκτεινόμενος. Ἐχει δὲ πολλὰς βαθμίδας, αἵτινες χρησιμεύουν καὶ διὰ τὴν ἀποβίβασιν τῶν πραγματειῶν καὶ διὰ τὴν εὐκόλυνσιν τῶν ἐντοπίων εἰς τὸ νὰ ἐκτελῶσι τὰς διατεταγμένας ὑπὸ τῆς θρησκείας τῶν συχνὰς ἀπολούσεις.

Τὰ κυριώτερα δημόσια οἰκοδομήματα, ἐκτὸς τῆς οἰκίας τοῦ κυβερνήτου, εἶναι τὸ πολιαρχεῖον, τὰ δικαστήρια, τρεῖς Διαμαρτυρομένων ἐκκλησίαι, Λατινικὰ τινὰ παρεκκλήσια, μία Γραικικὴ καὶ μία Ἀρμενικὴ ἐκκλησία, καὶ διάφοροι Ἰνδοὶ καὶ Μωαμεθανικοὶ ναοί. Εἰς τὸ νότιον πλευρὸν τῆς πόλεως εὐρίσκεται νοσοκομεῖον καὶ φυλακή. Τὸ μέρος, εἰς τὸ ὁποῖον διατρίβουν ὡς ἐπιτοπλεῖστον οἱ ἐντόπιοι, κεῖται πρὸς βορρᾶν, συνίσταται δὲ ἀπὸ ρυπαρὰς, ἀστρώτους, στενὰς ὁδοῦς· καὶ εἶναι κατ' ὅλα τὸ ἐναντίον τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ μέρους. Εἰς αὐτὸ ὑπάρχουν μὲν ὀλίγαι οἰκίαι δίστεγοι ἀπὸ πλίνθον, μὲ δώματα ὡς τὰ ἰδικὰ μας· ἀλλὰ τὸ πλεῖστον μέρος τῶν κατοικιῶν εἶναι καλύβαι ἀπὸ λάσπην, σκεπασμέναι μὲ μικρὰ κεραμίδια, ἔχουσαι δὲ τοὺς τοίχους καμωμένους ἀπὸ ψάσας καὶ βαμβοκαλάμους· ὅθεν καὶ πυρκαϊαὶ συμβαίνουν πολλάκις. Τὸ μέρος τοῦτο, καλούμενον ἡ Μέλαινα Πόλις, βρῦει ἀπὸ κατοίκους. Ὀλόκληρος ὁ πληθυσμὸς τῆς πόλεως καὶ τῶν προαστείων συμποσοῦται εἰς 625,000, ἐκ τῶν ὁποίων τὸ ἓν τρίτον εἶναι Μωαμεθανοί, οἱ δ' ἐπίλοιποι σχεδὸν ἅπαντες Ἰνδοί. Οἱ Χριστιανοὶ ἀνέβαιναν τὸ 1822 εἰς 13,138· ἔκτοτε πιθανὸν ὅτι ἤξησαν. Ὑπάρχουν δὲ εἰς τὴν Καλκούτταν καὶ ὀλίγοι Σῖναι, καὶ ἄλλων θρησκειῶν τῆς Ἰνδίας ὁπαδοί. Τὰ περίχωρα τῆς πόλεως ταύτης εἶναι πολυανθρωπώτατα· καθήμεραν εἰσέρχονται εἰς αὐτὴν ἀπὸ τὰ προάστεια καὶ ἀπὸ τὸ ἀντικρυνὸν μέρος τοῦ ποταμοῦ ὑπὲρ τὰς 100,000 ἀνθρώπων.

Τόσον ἄνδρος εἶναι ἡ γῆ ἐντὸς καὶ πέριξ τῆς Καλκούττας, ὥστε διατρυπήσαντες εἰς βάθος 140 ποδῶν, δὲν ἤυραν οὐδεμίαν πηγὴν. Πολλοὶ κορμοὶ δένδρων ἀνεκαλύφθησαν 60 πόδας ὑπὸ τὴν ἐπιφανείαν, ἰστάμενοι ὄρθιοι, μὲ τὰς ρίζας καὶ τοὺς κλάδους αὐτῶν ἐντελεῖς. Λεπτὰ στρώματα ἀνδρακος καὶ γαλανοῦ πηλοῦ εὐρέθησαν 50 ἕως 60 πόδας ὑποκάτω τῆς ἐπιφανείας.

Ὅλον σχεδὸν τὸ ἐξωτερικὸν ἐμπόριον τῆς Βεγγαλίας ἐνεργεῖται εἰς τὴν Καλκούτταν, ὅπου καὶ τὰ μεγαλῆτερα ἐμπορικὰ πλοῖα ἀναβαίνουν διὰ τοῦ ποταμοῦ, ὅστις ἔχει ἐνὸς μιλίου πλάτος εἰς καιρὸν πλημμύρας. Εἰς τὴν Κίναν ἐξάγεται ἀπὸ τὴν Καλκούτταν μεγίστη ποσότης ὀπίου, ὡς καὶ νίτρον, μαργαρίται, κοράλιον, καὶ ὀρύζιον, ἀντὶ τῶν ὁποίων λαμβάνεται ἄργυρος. Τὸ μετὰ τῆς Ἀγγλίας ἐμπόριον περιλαμβάνει πάμπολλα

εἶδη. Τὰ μὲν εἰσαγόμενα εἶναι μέταλλα, οἶνος καὶ πνεύματα, ὑφάσματα, νήματα, ὕαλος, καὶ μεταλλουργήματα· τὰ δὲ ἐξαγόμενα, μετάξιον καὶ μεταξωτὰ χειροτεχνήματα, ἰνδικὸν, ζάχαρον, νίτρον, κτλ. Ἀπὸ τὴν Γαλλίαν λαμβάνει πνεύματα καὶ οἶνον· τὴν ἀποστέλλει δὲ νίτρον καὶ ἰνδικόν. Αἱ Ἠνωμέναι Πολιτεῖαι τῆς Ἀμερικῆς δίδουν ἀργύριον καὶ χρυσίον ἢ μέταλλα καὶ χειροτεχνήματα ἀντὶ τῶν μεταξωτῶν, τοῦ ἰνδικοῦ, καὶ ἄλλων προϊόντων, τὰ ὁποῖα ἐξ αὐτῆς λαμβάνουν.

Τοὺς κατὰ πρῶτον ἐπισκεπτομένους τὴν Καλκούτταν ἐκπλήττει μεγάλως ἡ πλησμονὴ τῶν γυπῶν, ἰκτίνων, κοράκων, καὶ γεράνων. Οἱ ἄρπαγες οὗτοι καθαρίζουν τὰς ὁδοὺς ἀπὸ τὰς τροφάς, ὅσας οἱ Εὐρωπαῖοι ρίπτουν ἐκεῖ τὸ ἐσπέρας, μὴ δυνάμενοι τίποτε νὰ φυλάττωσι τὴν ἐπαύριον διὰ τοῦ κλίματος τὴν θερμότητα, καὶ διὰ τὴν ἔλλειψιν πενήτων, εἰς τοὺς ὁποίους νὰ τὰς δίδωσι· —καθότι τοὺς ἐντοπίους ἐμποδίζουν αἱ θρησκευτικαὶ προλήψεις νὰ μετέχωσιν αὐτῶν. Τοὺς ὄρνεις τούτους συμβοηθοῦν πολυάριθμοι ἀλώπεκες, θῶες (τσακάλια), καὶ ἀγριόσκυλοι, ἐξεπύθης ἐμβαίνοντες τὴν νύκτα εἰς τὴν πόλιν, καὶ τὸ πλεόν δυσάρεστον ἀποτέλεσμα προξενούντες μὲ τοὺς μεμιγμένους ὁλοθυγμούς των.

Εἰς τὰς ἀγορὰς ὑπερπερισσεύουν παντὸς εἶδους κρέατα, ὀψάρια, λαχανικά, καὶ ὀπωρικά πολυποίκιλα καὶ νοστιμώτατα.

Οἱ Εὐρωπαῖοι κάτοικοι ἐσύστησαν διάφορα φιλολογικὰ, ἐπιστημονικὰ, καὶ ἐκπαιδευτικὰ καταστήματα. Μεταξὺ τούτων διαπρέπει ἡ Ἀσιατικὴ Ἑταιρεία, θεμελιωθείσα ὑπὸ τοῦ Ἰππῆως Γυλιέλμου Ἰώνου τὸ 1784. Τέσσαρα γυμνάσια διατηροῦνται ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως, ἐκ τῶν ὁποίων ἓν εἶναι Σανσκριτικόν, ἓν Μωαμεθανικόν, καὶ ἓν Ἀγγλο-Ἰνδικόν· βοηθεῖ προσ-, ἐτι καὶ πολλὰ ἰδιαίτερα καταστήματα ἡ κυβερνήσις, σκοπὸν ἔχοντα τὴν ἐκπαίδευσιν τῶν ἐντοπίων τέκνων, καὶ τῶν πτωχοτέρων Εὐρωπαίων. Ὑπάρχουν δὲ καὶ τινὰ ἐλεημονητικὰ συστήματα καὶ θρησκευτικὰ ἑταιρεῖαι.

Ἡ Καλκούττα τιμᾶται μὲ θρόνον Μητροπολίτου, ὅστις λαμβάνει ἐτήσιον σιτηρέσιον 5,000 λίτρας σιτηρίνης.

ΝΟΗΤΙΚΗ ΠΡΩΙΜΟΤΗΣ.

ΔΕΝ μᾶς λανθάνει ὅτι τὰ ἐπόμενα θέλουν φανῆν ἀπίστευτα· μ' ὅλον τοῦτο, τὰ δημοσιεύομεν, λέγοντες ἀπλῶς ὅτι λαμβάνομεν αὐτὰ ἀπὸ περιοδικὸν εὐϋπόληπτον. Ὅτι μὲν ὑπῆρξαν τέχνα πολυμαθέστατα, εἶναι ἀναντίρρητον· ἐπίσης ὁμῶς ἀληθεύει, ὅτι ἡ πρωϊμότης αὕτη τοῦ νοὸς δὲν προμηνύει καλόν· ὡς ἐπιτοπλεῖστον τοιαῦτα τέρατα δὲν μακροημερεύουν.

Ὁ Χριστιανὸς Ἑρρίκος Ἑϊνέκεν (Heineken) ἐγεννήθη εἰς Λουβέκαν, Φεβρουαρίου 6, 1721, καὶ ἀπέθανεν Ἰανουαρίου 27, 1725, δείξας τὰ πλεόν ἐκπληκτικὰ σημεῖα νοερῶν δυνάμεων. Δέκα μηνῶν ἡμπο-

ροῦσε νὰ ὁμιλῇ· δεκατριῶν, ἐγνώριζε τὴν ἱστορίαν τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, τῆς δὲ Καινῆς δεκατεσσάρων. Εἰς τὸν δέκατον τρίτον μῆνα τῆς ἡλικίας του, ἐγνώριζε τὴν ἱστορίαν τῶν ἐθνῶν τῆς ἀρχαιότητος, τὴν γεωγραφίαν, ἀνατομίαν, τὴν χρῆσιν τῶν πινάκων, καὶ σχεδὸν 8000 Λατινικὰς λέξεις. Πρὶν τελειώσῃ τὸν τρίτον αὐτοῦ χρόνον, ἤξευρε καλὰ τὴν ἱστορίαν τῆς Δανίας, καὶ τὴν γενεαλογίαν τῶν βασιλέων τῆς Εὐρώπης. Τετραετὴς, εἶχε μάθειν τὰ δόγματα τῆς Θεολογίας, μὲ τὰς γραφικὰς ἀποδείξεις των, τὴν Ἐκκλησιαστικὴν ἱστορίαν, 200 ὕμνους μὲ τοὺς ἤχους αὐτῶν, 80 ψαλμοὺς, ὁλόκληρα κεφάλαια τῆς Παλαιᾶς καὶ Νέας Διαθήκης, 1500 στίχους καὶ περιόδους ἀπὸ ἀρχαίους κλασικοὺς, πόνημά τι Λατινικὸν σχεδὸν ὁλόκληρον, ἀριθμητικὴν, καὶ τὴν ἱστορίαν τῶν Εὐρωπαϊκῶν αὐτοκρατοριῶν καὶ βασιλείων· ἡμπόρει δὲ καὶ νὰ δείξῃ ὅποιονδήποτε τόπον ἐπὶ τῶν γεωγραφικῶν πινάκων, καὶ νὰ ἀναφέρῃ ὅλα τὰ περὶ αὐτοῦ ἀρχαῖα καὶ νεώτερα ἱστορικὰ ἀνέκδοτα. Δὲν ἤκουε λέξιν, τὴν ὁποίαν νὰ μὴν ἐνθυμῇται· δὲν ἐβλεπεν οὔτε ἤκουε τι, εἰς τὸ ὁποῖον νὰ μὴν ἐφαρμόσῃ πάραντα ἡ ζωηρὰ φαντασία του παραδείγματα ἢ περιόδους τινὰς ἐκ τῆς Γραφῆς, γεωγραφίας, ἐξωτερικῆς ἢ ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας, ἢ ἐκ τῶν ἀρχαίων κλασικῶν. Εἰς τὴν αὐλὴν τῆς Δανίας ἐξεφώνησε δώδεκα ὁμιλίαις χωρὶς οὔτε ἅπαξ νὰ σφάλῃ· καὶ δημοσίως ἐξετάσθη περὶ διαφορῶν ὑποθέσεων, μάλιστα δὲ τῆς Δανικῆς ἱστορίας. Ὡμίλει Γερμανικά, Λατινικά, Γαλλικά, καὶ Ὀλλανδικά· ἦτο δὲ εἰς τὸ ἄκρον εὐδιάθετος, ἀλλ' εἶχε τρυφερώτατον καὶ λεπτότατον σωματικὸν σύστημα· ποτὲ δὲν ἔφαγε στερεὰν τροφήν, ἀλλ' ὡς ἐπιτοπλεῖστον ἔζη μὲ γυναικεῖον γάλα, διότι δὲν ἀπεγαλακτίσθη παρὰ ὀλίγους μῆνας πρὸ τοῦ θανάτου αὐτοῦ, σχεδὸν τετραετὴς.

ΘΡΙΑΜΒΟΣ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ.

Ἡ ΠΙΣΤΙΣ τῶν Χριστιανῶν εἶναι νόμος ὅλος πνευματικὸς, ὅλος ἅγιος· νόμος, ὅστις διατάσσει πτωχείαν, πραότητα, νηστείαν, ἐγκράτειαν, ταπεινοφροσύνην, καὶ ἀγάπην τόσον τελείαν, ὥστε παραγγέλλει νὰ ἀγαπῶμεν καὶ τοὺς ἐχθρούς· νόμος, ὅστις θέλει τὸν ἄνθρωπον εἰς τὴν σάρκα πνευματικόν, εἰς τὸν κόσμον ἅγιον· νόμος, ἐναντίος εἰς τὸν νόμον τοῦ κόσμου καὶ τῆς σαρκός. Ταῦτα δὲν δέχεται μετὰ χαρᾶς ἡ ἀνθρωπίνη θέλησις. Καὶ μ' ὅλον τοῦτο, διδασκαλίᾳ τόσον δύσκολος εἰς τὸν νοῦν, νόμος τόσον βαρὺς εἰς τὴν θέλησιν, ἠῤῥησεν, ἀπλοχώρησεν εἰς πᾶν μέρος τῆς γῆς, εἰς πᾶσαν τάξιν ἀνθρώπων. Πλὴν πῶς; τάχα μὲ κἀνὲν ὄργανον ἀνθρωπίνης δυνάμεως; ὄχι· μάλιστα ὅλη ἡ δύναμις τῶν ἀνθρώπων, συντροφευμένη μὲ ὅλην τὴν δύναμιν τῶν θαιμόνων, ἀντεστάθη καὶ ἀντεπολέμησε.

Ἵπόθετες, ὅτι βλέπεις ἔξω εἰς πεδιάδα ὀλίγα πρόβατα νὰ πολεμῶσι μὲ λύκους, μάλιστα μὲ λέοντας, μὲ δράκοντας, καὶ μὲ ἄλλα θηρία, εἰς τὸ πλῆθος ἀναρίθ-

μητα, εἰς τὴν ἀγριότητα ἀνήμερα, εἰς τὸ φαρμάκιον θανατηφόρα. Ἄν ἐβλεπες τὰ ὀλίγα ἐκεῖνα πρόβατα νὰ νικήσωσι, νὰ διώξωσι, νὰ διασκορπίσωσι καὶ τοὺς λύκους, καὶ τοὺς λέοντας, καὶ τοὺς δράκοντας, καὶ ὅλα τὰ λοιπὰ θηρία, — ἔπειτα διαμοιρασμένα εἰς διαφόρους τόπους τῆς γῆς, οὕτω νὰ πολυπλασιασθῶσιν, ὥστε ν' αὐξήσωσιν εἰς μίαν πολυάριθμον ποίμνην, τί ἤθελες εἰπεῖν; Βέβαια ὅτι δὲν εἶναι πρᾶγμα φυσικόν, ἀλλ' ἐξαισίον τι θαύμα. Πλὴν τοῦτο ἀληθῶς συνέβη εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ, ὅπου ἐγὼ βλέπω ὡσάν δώδεκα πρόβατα τοὺς δώδεκα ἐκείνους Ἀποστόλους, τοὺς ὁποίους ἀπέστειλεν ὁ Χριστὸς, ὡσάν ἔξω εἰς στάδιον πολέμου, εἰς τὸ παγκόσμιον κήρυγμα. 'Ἰδοὺ ἀποστέλλω ὑμᾶς (τοὺς προεῖπεν ὁ ἴδιος) ὡς πρόβατα ἐν μέσῳ λύκων.' Δὲν εἶναι λύκοι μοναχοὶ, Ἰουδαῖοι Χριστιανομάχοι, εἶναι καὶ λέοντες, βασιλεῖς τύραννοι, διώκται τῆς πίστεως· εἶναι καὶ δράκοντες, ἀποστάται καὶ ἀντίθεοι δαίμονες· θηρία ἀναρίθμητα ὁρατῶν καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν, τὰ ὁποῖα ἐκβήκασι μὲ ἄκρατον ὁρμὴν καὶ θυμὸν, νὰ πολεμήσωσι τὰ πρόβατα τοῦ Χριστοῦ, τὴν νεόλεκτον Ἐκκλησίαν.

Πλὴν τί παράδοξον θέαμα παρίσταται εἰς τοὺς ὀφθαλμούς μου; Βλέπω καὶ ἐκεῖνα τὰ ὀλίγα πρόβατα ἐνίκησαν, ἐδίωξαν, διεσκορπίσαν καὶ λύκους, καὶ λέοντας, καὶ δράκοντας, καὶ ὅλα τὰ θηρία, καὶ Ἰουδαίους, καὶ τυράννους, καὶ δαίμονας, καὶ ὅλους τοὺς ἐχθρούς. Βλέπω καὶ οἱ ταπεινοὶ ἐθάμβωσαν τοὺς ὑπερηφάνους, οἱ ἄσπλοι τοὺς δυνατοὺς, οἱ πτωχοὶ τοὺς βασιλεῖς, οἱ ἀγράμματοι τοὺς φιλοσόφους. Οἱ δώδεκα ἐγίναν ἀναρίθμητοι, ἠῤῥήθησαν, ἐπληθύνθησαν, ἐγέμισαν ὅλην τὴν γῆν. 'Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν.' Βλέπω καὶ ἐπάνω εἰς τὰ τρόπαια τοῦ Καπιτωλίου τῆς Ῥώμης ὑψώθη ὁ Σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ. Βλέπω καὶ εἰς τὰς Ἀθήνας ἔπεσεν ὁ βωμὸς ὁ ἀφιερωμένος· 'Ἀγνώστῳ Θεῷ,' καὶ προσκυνεῖται ὁ Ἑσταυρωμένος. Βλέπω καὶ, καθὼς λέγει ὁ Χρυσόστομος, 'ἐν χρόνῳ βραχεὶ ἀλείεις καὶ τελῶναι αὐτῆς τῶν πόλεων ἐπελάβοντο τῆς κορυφῆς, καὶ ὁ σκηνοποιὸς τὴν Ἑλλάδα πᾶσαν ἐπέστρεψε.' Βλέπω καὶ ὁ λαὸς ὁ κατήμενος ἐν σκότει εἶδε φῶς μέγα. Βλέπω πᾶν ὄρος καὶ βουνὸν τεταπεινωμένον, τὰ σχολιά εἰς εὐθείας, τὰς τραχεῖας εἰς ὁδοὺς λείας, καὶ πᾶσα σὰρξ βλέπει τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Βλέπω ἔθνη βάρβαρα βαπτισμένα, πόλεις, ἐπαρχίας, βασιλεία ὁρθόδοξα. Βλέπω ἀναρίθμητα πλῆθη μαρτύρων, οἵτινες δι' ἀγάπην τοῦ Χριστοῦ τρέχουσιν, ὡς πρόβατα ἐπὶ σφαγὴν, εἰς τὸ μαρτύριον. Βλέπω τὸν πρῶν ἄθεον, ἢ πολῦθεον κόσμον, τὸν πρῶν ἀσεβῆ καὶ ἀκάθαρτον, εὐσεβῆ, ἅγιον, Χριστιανόν. Κηρύσσεται παντοῦ ἡ πίστις· 'αὕτη ἐστὶν ἡ νίκη ἡ νικήσασα τὸν κόσμον, ἡ πίστις ἡμῶν.' — ΜΗΝΙΑΤΗΣ.

Ἐπὶ χρήμασι δ' οὐκ ἔμπορος φρασεῖ μέγα,
'Ὅτι οὐκ ἐστὶν πάντων ἐνίστο' αἰσῶς κέρως.